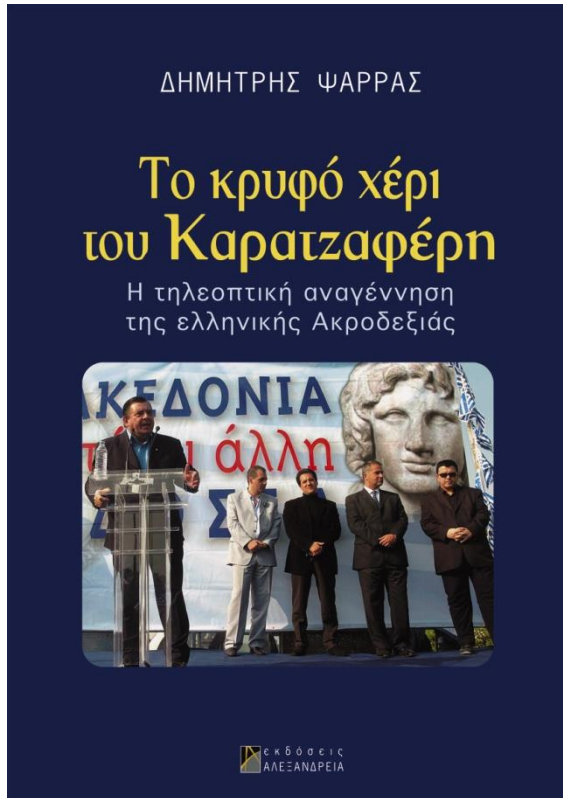


-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-



Δημήτρης Ψαρράς

**Το κρυφό χέρι του
Καρατσαφέρη****Η τηλεοπτική αναγέννηση
της ελληνικής Ακροδεξιάς**ISBN: 978-960-221-480-0, σελ.294, σχ.17x24,
α' έκδοση Απρίλιος 2010, τιμή 19,00 €
(χωρίς ΦΠΑ)Περιλαμβάνονται φωτογραφικά
ντοκουμέντα.

Τι είναι τελικά το κόμμα του Γιώργου Καρατσαφέρη; Πώς κατάφερε ο ίδιος και οι συνεργάτες του να αναδειχτούν σε πρωταγωνιστές της πολιτικής σκηνής; Πόσο δίκιο έχει ο αρχηγός του ΛΑΟΣ όταν διαμαρτύρεται κάθε φορά που τον αποκαλούν ακροδεξιό; Ποια σχέση έχει το κόμμα αυτό με τους χουντικούς, τον Γλίξμπουργκ, τη Χρυσή Αυγή, τον Λεπέν, τον Φίνι και τον Χίτλερ;

Αυτά τα ερωτήματα προκαλούν ακόμη αμηχανία στους τηλεπαρουσιαστές που φιλοξενούν όλο και πιο συχνά τα στελέχη του ΛΑΟΣ στις εκπομπές τους. Απάντηση δεν μπορεί να δοθεί παρά μόνο αν εξετάσει κανείς όσα γράφουν στα έντυπά τους και κυρίως όσα λένε από τις δικές τους τηλεοπτικές εκπομπές αυτά τα στελέχη. Όπως συμβαίνει σε όλα τα κόμματα της σύγχρονης ευρωπαϊκής Ακροδεξιάς, οι συνεργάτες του Καρατσαφέρη ακολουθούν την τακτική του «διπλού λόγου». Όταν εμφανίζονται στο δικό τους ακροατήριο από τις δικές τους τηλεοπτικές εκπομπές τις οποίες παρακολουθούν οι «μυημένοι», ξεδιπλώνουν όλο το πολιτικό και ιδεολογικό τους πρόγραμμα. Είναι αυτό που ο ίδιος ο αρχηγός του ΛΑΟΣ έχει παρομοιάσει με πολιτική «Δούρειου Ίππου».

Βασισμένος σ' ένα πλούσιο αρχείο κειμένων και εκπομπών, ο συγγραφέας αναλύει το ιστορικό της αναγέννησης της ελληνικής Ακροδεξιάς και αναδεικνύει το κρυφό περιεχόμενο της πολιτικής ατζέντας του ΛΑΟΣ.

Ο **Δημήτρης Ψαρράς** είναι δημοσιογράφος. Εργάζεται στην *Ελευθεροτυπία* από το 1990, όπου υπήρξε μέλος της ερευνητικής ομάδας «ΙΟΣ».

Περιεχόμενα

Εισαγωγή: Οι ακροδεξιοί του μεσημεριού

I Μεταξύ δύο Κωνσταντίνων (1974-1980)

II Η κασέτα που έγινε κανάλι (1980-1993)

III Από την κολυμβήθρα του Σιλβάμ στο χορό της Σαλώμης (1993-2000)

IV Η πολιτική της χολής (2000-2004)

V Η στρατηγική του Δούρειου Ίππου (2004-2009)

VI Ενός ανδρός αρχή και τέλος (Τα κομματικά ντοκουμέντα)

VII Όλοι οι άνθρωποι του προέδρου (Τα τηλεπρόβλητα στελέχη)

Επίμετρο: Ο ρατσισμός με το γελαστό πρόσωπο

Παραρτήματα, Φωτογραφίες, Πηγές, Βιβλιογραφία, Ευρετήριο

Από το εσώφυλλο του βιβλίου:

«Πετύχαμε τον στρατηγικό μας στόχο, που ήταν ένας και ξεκάθαρος . . . Ενθυμείσθε ότι είχαμε φτάσει σε ένα υπέρτατο σημείο για τη λειτουργία της δημοκρατίας σε αυτήν τη χώρα, όπου μας κατηγορούσαν για ναζιστές και κρεματόρια. Κάναμε αυτήν την προσπάθεια με την αλυσίδα του κατάδικου. Κατορθώσαμε λοιπόν μέσα από μια στρατηγική, στρατηγική πράγματι ιδιαίτερα αποδοτική, που χτίσαμε με τους συνεργάτες μου στο ΛΑΟΣ, να πάμε σε αυτές τις εκλογές χωρίς καμιά άμεση ή έμμεση αναφορά για αυτά τα θέματα που κυριαρχούσαν στις προηγούμενες εκλογές. Μια στρατηγική που βασίστηκε σε έναν λόγο στρογγυλοποιημένο επί των ιδίων αρχών που δεν ξεφύγαμε επ' ουδενί. Αλλά ο λόγος μας ήταν πιο εύγεστος και πιο εύπεπτος. Δεν αλλάξαμε αυτά που σερβίρουμε! Αλλάξαμε τον τρόπο που τα σερβίρουμε.»

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Τηλεάστου, 16.10.2006)

Από την Εισαγωγή του συγγραφέα:

«Στις σελίδες που ακολουθούν θα μελετήσουμε το μόρφωμα του ΛΑΟΣ ως ένα φαινόμενο που, ενώ απασχόλησε ιδιαίτερα την κοινή γνώμη και τους πολιτικούς αναλυτές επί μία σχεδόν δεκαετία, κατά βάθος παραμένει ακόμα άγνωστο. Το εκ πρώτης όψεως παράδοξο αυτό γεγονός, ότι δηλαδή αντιμετωπίζουμε ως “άγνωστο” ένα κόμμα που είναι κατεξοχήν δημιουργήμα της τηλεόρασης και από το πρωί ως το βράδυ κυριαρχεί σε δελτία ειδήσεων, εκπομπές λόγου, τηλεπαιχνίδια, ριάλιτι και μεσημεριανάδικα, οφείλεται στο γεγονός ότι ο αρχηγός και τα στελέχη του έχουν κατορθώσει να λειτουργούν σε δύο παράλληλους τηλεοπτικούς κόσμους: στον κόσμο των τηλεοπτικών δελτίων και των πολιτικών εκπομπών των μεγάλων καναλιών από τη μια μεριά, και στον κόσμο του δικού τους καναλιού (Telecity και στη συνέχεια Τηλεάστου) από την άλλη. Οι δύο αυτοί τηλεοπτικοί κόσμοι τέμνονται σε ορισμένα σημεία, αλλά σε καμία περίπτωση δεν ταυτίζονται.

. . . Στο τέλος μιας διαδρομής με διακυμάνσεις, που τους οδήγησαν κάποιες στιγμές να ταυτιστούν ακόμα και με τις πιο αντιδημοκρατικές μορφές που πήρε η Ακροδεξιά στη μεταπολεμική Ελλάδα, οι ηγέτες αυτού του νέου κόμματος, μετά την επιτυχή είσοδό τους στο κοινοβούλιο το φθινόπωρο του 2007, επέλεξαν να ακολουθήσουν μια μετριοπαθή στάση όταν απευθύνονται στο εθνικό ακροατήριο και να σκληραίνουν όταν μιλούν στους “δικούς τους” Είναι η “στρατηγική του Δούρειου Ίππου”, την οποία έχει επεξεργαστεί ο Γιώργος Καρατσαφέρης και την αναλύει με κάθε ευκαιρία στα στελέχη του κόμματός του και στους οπαδούς που δεν τον βλέπουν όσο “ριζοσπάστη” (δηλαδή ακραίο) θα επιθυμούσαν.